

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการด้านต่างๆ ในโลกของยุคโลกาภิวัตน์ที่มีการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้านทั้งทางด้านความเจริญก้าวหน้าทางสังคมและเศรษฐกิจในด้านต่างๆ ของทุกประเทศรวมทั้งประเทศไทย ผลของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศ เพื่อสร้างให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพพร้อมที่จะแข่งขันและร่วมมืออย่างสร้างสรรค์ในการดำเนินชีวิตและการแข่งขันในเวทีโลก(กระทรวงศึกษาธิการ, 2548, หน้า 9) ดังพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ว่า “การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างและพัฒนาความรู้ ความคิด ความประพฤติและคุณธรรมของบุคคล สังคม และบ้านเมืองใดให้การศึกษาที่ดีแก่เยาวชนได้อย่างครบถ้วนล้นพอรอบเหมาะกันทุกๆ ด้าน สังคมและบ้านเมืองนั้นก็จะมีพลเมืองที่มีคุณภาพซึ่งสามารถธำรงรักษาความเจริญมั่นคงของประเทศชาติไว้ และพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไปได้โดยตลอด” (กนกวลี ชูชัยยะ และกฤษฎา บุญยสมิต, 2545, หน้า 67)และพระราชดำรัสสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ว่า “ปัจจุบันสังคมโลกเปลี่ยนเป็นสังคมเศรษฐกิจ ฐานความรู้จึงต้องอาศัยการศึกษาที่เน้นกระบวนการคิด การใฝ่เรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างองค์ความรู้เพื่อพัฒนาวัตกรรม และความรู้เพื่อพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจ ซึ่งวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากจะเป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาสังคมแล้ว ยังเป็นเครื่องมือปลูกฝังพฤติกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งได้แก่การคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล การพิสูจน์ความคิด ตลอดจนการแก้ปัญหาด้วยวิธีทางวิทยาศาสตร์อย่างเป็นระบบอีกด้วย จึงจะทำให้เกิดความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจในปัจจุบันอย่างสมบูรณ์” (ธีระวัฒน์ เหมะจุฑา, 2550)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มีบทบัญญัติที่เป็นการวางรากฐานในการจัดและพัฒนาการศึกษา กล่าวคือ มาตรา 43 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาให้ประชาชนไม่น้อยกว่าสิบสองปีอย่างทั่วและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย มาตรา 81 กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษา อบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม และจัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพครูและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปะและวัฒนธรรมของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544, หน้า 1 – 2) เพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ จึงได้ตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ขึ้น เพื่อจัดการศึกษาในการพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่

สมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งถือว่าเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาฉบับแรกของประเทศไทย และเป็นกฎหมายที่เป็นการปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนอย่างแท้จริง (สวัสดิ์ ตีชีน, 2547, หน้า 1) ในปัจจุบัน ได้มีการกำหนดการปฏิรูปการศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับปัจจุบันโดยการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญกับผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเป็นการเตรียมการรองรับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในด้านเทคโนโลยี สังคม เศรษฐกิจและการเมือง พร้อมทั้งนี้ได้ให้ความสำคัญสูงสุดในการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาตัวเองให้มีประสิทธิภาพ และเพิ่มศักยภาพในการเรียน อีกทั้งสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง และแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2548, หน้า 9)

ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศนั้น มีองค์ประกอบที่สำคัญหลาย ๆ ด้านด้วยกัน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดของการจัดการศึกษาทุกระบบคือ หลักสูตร เพราะหลักสูตรเป็นเครื่องมือในการพัฒนาจุดมุ่งหมายและนโยบายทางการศึกษาของชาติสู่การปฏิบัติของสถานศึกษา หลักสูตรเปรียบเสมือนหางเสือที่คอยกำหนดทิศทางให้การเรียนการสอนเป็นไปตามความมุ่งหมายของการศึกษา หลักสูตรเป็นหัวใจของการจัดการศึกษา และเป็นเครื่องชี้วัดถึงความเจริญของชาติ ถ้าประเทศใดมีหลักสูตรเหมาะสมทันสมัยและมีประสิทธิภาพคนในประเทศนั้นย่อมมีความรู้ มีคุณภาพ และศักยภาพ ในการพัฒนาประเทศได้อย่างเต็มที่ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539, หน้า 11)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 22 กำหนดแนวทางในการจัดการศึกษาไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ฉะนั้น ครู ผู้สอน และผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทจากการเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ถ่ายทอดความรู้ ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริม และสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ และให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน เพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นไปใช้ สร้างสรรค์ความรู้ของคนการเรียนรู้ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยการพัฒนาทางการศึกษาทางเทคโนโลยี ปลูกฝังด้านปัญญา พัฒนาการคิดของผู้เรียนให้มีความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ คิดอย่างมีวิจารณ์ญาณแล้วยังมุ่งพัฒนาความสามารถทางอารมณ์ โดยการปลูกฝังให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของตนเอง เข้าใจตนเอง เห็นอกเห็นใจผู้อื่น สามารถแก้ปัญหาข้อขัดแย้งทางอารมณ์ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเนื่องจากประเทศไทยและประเทศต่าง ๆ ในโลกกำลังประสบปัญหาด้านสังคมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะเรื่องของความขัดแย้งทั้งความคิดและการกระทำของตัวบุคคล องค์กร และสังคม ฉะนั้น สถานศึกษาจะต้องมุ่งเน้นการเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจสถานการณ์ หาทองแท้ไข โดยเฉพาะส่วนที่เกี่ยวกับศาสนาและวัฒนธรรมเป็นกรณีพิเศษด้วยการเรียนรู้ในสาระการเรียนรู้ต่างๆ มี

กระบวนการและวิธีการที่หลากหลาย ผู้สอนต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางด้านร่างกาย และสติปัญญา วิธีการเรียนรู้ ความสนใจ และความสามารถของผู้เรียนเป็นระยะๆ อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น ควรใช้รูปแบบ วิธีการที่หลากหลาย เน้นการจัดการเรียนการสอนตามสภาพจริง การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน การเรียนรู้จากธรรมชาติ การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง และการเรียนรู้แบบบูรณาการ การใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้และการเรียนรู้คู่คุณธรรม ทั้งนี้ต้องพยายามนำกระบวนการ การจัดการกระบวนการอนุรักษ์และพัฒนาสิ่งแวดล้อม กระบวนการคิดและกระบวนการทางเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ไป สอดแทรกในการเรียนการสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เนื้อหาและกระบวนการต่างๆ ชำมกลุ่มสาระการเรียนรู้ ซึ่งการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม การบูรณาการ เป็นการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ร่วมกัน ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนำกระบวนการเรียนรู้จากกลุ่มสาระเดียวกัน หรือต่างกลุ่มสาระการเรียนรู้มาบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาแห่งชาติ, 2548, หน้า 15 – 16)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สถานศึกษาจึงต้องมีหน้าที่จัดทำหลักสูตรให้สอดคล้องกับแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และบริหารจัดการหลักสูตรในสถานศึกษาด้วยตนเอง มีอำนาจในการตัดสินใจดำเนินการจัดการศึกษาในสถานศึกษาทุกด้าน ร่วมกับคณะกรรมการสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับบทบัญญัติในมาตรา 39 ที่กำหนดให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารงาน และการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง (กรมสามัญศึกษา, 2549, หน้า 24)

หลักสูตรที่ดีจะต้องเป็นหลักสูตรที่ยืดหยุ่น และมีการพัฒนาอยู่เสมอ เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและการปกครองประเทศ ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ (กาญจนา คุณารักษ์, 2540, หน้า 291) ในการจัดทำหลักสูตรนั้น ไม่มีหลักสูตรใดที่จะสมบูรณ์แบบ โดยไม่ต้องมีการปรับปรุง สิ่งที่ยืนยันว่าคุณค่าของหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด คือ การประเมินหลักสูตร การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่ต้องกระทำอยู่ตลอดเวลา (สมบูรณ์ ชิตพงศ์, 2529, หน้า 1) การประเมินหลักสูตรเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตร โดยใช้จากการวัดในแง่มุมต่างๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณาร่วมกันและสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมา นั้น มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด หรือต้องปรับปรุงแก้ไข (วิชัย วงษ์ใหญ่, 2535, หน้า 149) ในการจัดทำหลักสูตรนั้นไม่มีหลักสูตรใดที่จะสมบูรณ์แบบ โดยไม่ต้องมีการปรับปรุง สิ่งที่ยืนยันว่าคุณค่าของหลักสูตรมีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใด คือ การประเมินหลักสูตร การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกอยู่ในกิจกรรมอื่น ๆ ของหลักสูตร (ธีรารัง บัวศรี, 2542, หน้า 323 - 324) การประเมินหลักสูตร เป็นการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลมาใช้ในการค้นหาปัญหาหรือ

ข้อบกพร่อง เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขส่วนประกอบทุกส่วนของหลักสูตรให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น หรือคัดลึนหาคุณค่าของหลักสูตร นั้นๆ (ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์, 2539, หน้า 192) นอกจากนี้แล้ว ในการจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องมีการประเมินหลักสูตร เพราะการประเมินหลักสูตรจะทำให้ทราบว่าหลักสูตรเหมาะสมกับสภาพสังคม การเมือง เศรษฐกิจและการปกครองของประเทศหรือไม่ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรใหม่ต่อไป (กาญจนา คุณารักษ์, 2540, หน้า 271) ดังนั้นการประเมินหลักสูตรจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาหลักสูตร เพราะข้อมูลที่ได้จากการประเมินหลักสูตร ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบคุณค่า ปัญหา และแนวทางแก้ไขปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

การจัดการศึกษาให้แก่เยาวชนและประชาชนของประเทศนั้น จำเป็นจะต้องมีแนวทางในการจัดการศึกษา ให้กับเยาวชนในแต่ละวัยและแต่ละระดับการศึกษาให้ได้รับการศึกษาทัดเทียมกัน ตลอดจนส่งเสริมให้แต่ละบุคคลพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุดของตนเอง รวมถึงลำดับขั้นของมวลประสบการณ์ที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้สะสมอย่างต่อเนื่องซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนนำความรู้ไปสู่การปฏิบัติได้ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้จัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศโดยมีจุดประสงค์ที่จะพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีขีดความสามารถในการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มศักยภาพผู้เรียนให้สูงขึ้น ซึ่งมีหลักสูตรแกนกลางของประเทศเป็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 . คำนำ)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประกาศใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 4 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 4 ในปีการศึกษา 2546 และในปีการศึกษา 2548 ให้ใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ครอบคลุมชั้น ดังนั้นสถานศึกษาแต่ละแห่งจะต้องดำเนินการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้อง และสัมพันธ์กับหลักสูตรแกนกลาง โดยสถานศึกษาจะต้องสร้างความตระหนักให้ผู้เกี่ยวข้องเห็นความสำคัญและยอมรับหลักการและแนวทางการจัดทำหลักสูตร การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร การจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาและการใช้หลักสูตรเป็นต้น มีการแต่งตั้งคณะกรรมการของสถานศึกษามาระเบียบของกระทรวงศึกษาธิการและตามความจำเป็นของสถานศึกษา ได้มีการดำเนิน การจัดทำระบบข้อมูลสารสนเทศให้มีข้อมูลในการจัดการศึกษา และการจัดทำแผนพัฒนาคุณภาพที่มีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2548, หน้า 29) โดยหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีจุดเน้นดังนี้ ช่วงชั้นที่ 1 ระดับ ป.1-3 เน้น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ ร้อยละ 50 ของเวลาเรียนทั้งหมด ส่วนกลุ่มสาระอื่นๆ ให้จัดในลักษณะบูรณาการผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายอีกร้อยละ 50 ช่วงชั้นที่ 2 ป.4-6 เน้น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และภาษาอังกฤษ ร้อยละ 60 ส่วนกลุ่มสาระอื่นๆ ให้จัดลักษณะบูรณาการกิจกรรมการเรียนรู้อีกร้อยละ 40 และควรจัดให้เรียนรู้ด้านเทคโนโลยีด้วยสื่อ

อิเลคทรอนิกส์ควบคู่กับการเรียนการสอน อีกทั้งการนำเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือสำคัญของ การพัฒนาการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับหลักสูตรในปัจจุบัน โดยเทคโนโลยีเป็นเสมือน เครื่องมือใหม่ ที่ถ้ารู้จักใช้ก็จะช่วยเพิ่มคุณภาพและประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี ครูยุค ใหม่ต้องรู้จักใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือของการเรียนการสอน จะมาพูด และเขียนกระดานดำ แบบเดิมไม่ได้แล้ว เพราะเทคโนโลยีสารสนเทศสามารถจะนำมาใช้ประโยชน์ถึงขนาดแทนครู ทั้งหมดได้ (วิจิตร ศรีสอาน, 2550)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 รับผิดชอบการจัดการศึกษาขั้น พื้นฐานในระบบโรงเรียน ครอบคลุมอำเภอ 4 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอด่านช้าง อำเภอเดิม บางนางบัว อำเภอสามชุก และอำเภอหนองหญ้าไซ มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาในสังกัด (เดิมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ) จำนวน 151 โรงเรียน ระดับ มัธยมศึกษา (เดิมสังกัดกรมสามัญศึกษา) จำนวน 10 โรงเรียน และโรงเรียนเอกชนจำนวน 9 โรงเรียน รวมทั้งสิ้น 170 โรงเรียน โดยมีการกิจหลักสำคัญ 3 ประการคือ 1) จัดการศึกษาระดับ ก่อนประถมศึกษาให้แก่เด็กวัย 4 – 5 ปี ให้มีความพร้อมที่จะเข้าเรียนระดับประถมศึกษา และ ให้ได้รับการพัฒนาทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญาเต็มตามศักยภาพ ตามวิสัยทัศน์หลักจิตวิทยาและพัฒนามนุษย์ 2) จัดการศึกษาระดับประถมศึกษาให้กับเด็กทุกคน ที่มี อายุในเกณฑ์การศึกษาภาคบังคับ ให้ได้รับการศึกษาจนจบหลักสูตร มีคุณภาพตามมาตรฐานที่ กำหนด และ 3) จัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้แก่นักเรียนที่เรียนจบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ได้มีโอกาสศึกษาต่ออย่างทั่วถึงตามนโยบายขยายโอกาสทางการศึกษาขั้น พื้นฐานของรัฐบาล พร้อมทั้งจัดการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและสนับสนุน ให้เรียนต่อ จนจบการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนภารกิจเสริม ได้แก่ 1) การดำเนินงานและประสานความ ร่วมมือใน แผนงาน งาน โครงการ ในการพัฒนาประเทศร่วมกับ 8 กระทรวงหลัก ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงกลาโหม 2 หน่วยงานเสริม ได้แก่ การกีฬาแห่งประเทศไทยและสำนักงานอัยการ สูงสุด และ 2) ดำเนินงาน ตามโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และโครงการพิเศษต่าง ๆ

จากการที่โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ได้จัดการศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและ เทคโนโลยี ซึ่งการใช้หลักสูตรนี้ได้ดำเนินการใช้มาครบ 5 ปี และได้มีการประเมินหลักสูตร ในภาพรวมแต่ไม่มีการประเมินหลักสูตรของแต่ละกลุ่มสาระว่าบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มากน้อยเพียงใด มีความสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพสังคม เศรษฐกิจในปัจจุบัน และความ ต้องการของชุมชนและผู้เรียนในปัจจุบันหรือไม่ อีกทั้งสภาพการเรียนการสอนมีครูผู้รับผิดชอบ ต่อการสอน ตรงตามสาระหรือไม่ มีห้องเรียน สถานที่เรียน งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ

ในการฝึกอาชีพให้นักเรียนเพียงพอเพียงใด และผู้สำเร็จการศึกษามีความพอใจในสิ่งที่คนได้รับหรือไม่

ผู้วิจัยซึ่งได้ทำการสอนในช่วงชั้นที่ 2 มีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 ว่าผลการดำเนินการเรียนการสอนสามารถนำเอาเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาดำเนินการเรียนการสอนให้มีความความสอดคล้องและเหมาะสมต่อการเรียนในปัจจุบันหรือไม่ มีอุปสรรค การจัดสรรงบประมาณเพียงพอต่อการเรียนการสอน และผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพและมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใด โดยการใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ของสตีฟเฟิลมิมและคณะ เพราะรูปแบบการเป็นการประเมินที่สามารถให้รายละเอียด ต่อการพัฒนาหลักสูตรที่ทำให้ผลการประเมินได้ครอบคลุมองค์ประกอบของหลักสูตรทุกๆ ด้านเป็นผลให้ได้รับข้อมูลสารสนเทศ ประกอบการตัดสินใจในการดำเนินการของหลักสูตรเป็นระยะๆ เริ่มจากการประเมินบริบทหรือสภาพแวดล้อม เพื่อหาหลักการและเหตุผลในการจัดลำดับความสำคัญที่ใช้เป็นการกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เพื่อตัดสินใจด้านการวางแผนดำเนินการประเมินกระบวนการเพื่อตัดสินใจกำกับติดตามแผนงาน ปรับปรุงแผนงานให้บรรลุ และการประเมินผลผลิต เพื่อการตัดสินใจปรับปรุงแก้ไขพัฒนาหลักสูตรต่อไป และพัฒนาปรับปรุงส่วนที่บกพร่องให้มีความสมบูรณ์ มีประสิทธิภาพและมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน พร้อมทั้งสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม และเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและผู้เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 ในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้นต่อ เพื่อให้ทราบข้อมูลที่ละเอียดช่วยในการตัดสินใจของหลักสูตร สอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) เป็นรูปแบบการประเมินที่ให้สารสนเทศ เพื่อการวางแผนหลักสูตร เพื่อการนำหลักสูตรไปปฏิบัติ เพื่อปรับปรุงหลักสูตรอย่างทันทั่วทั้งที่ และเป็นรูปแบบการประเมินที่ช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรช่วยในการบริหารหลักสูตร ตลอดจนการกำหนดอนาคตของหลักสูตร จึงกล่าวได้ว่ารูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) เป็นรูปแบบการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตร และประกันประสิทธิผลของหลักสูตรได้เป็นอย่างดี (สมหวัง พิธิยานุวัฒน์, 2541, หน้า 170 – 172)

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต 3 ในองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่

1. ด้านบริบท ได้แก่ ความจำเป็นที่ต้องมีหลักสูตร ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังที่จะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของ

หลักสูตรกับสถานการณ์ในปัจจุบันของชุมชน และปรัชญาของหลักสูตรกับความคาดหวังเป็นไปได้ในการดำเนินการหลักสูตร

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ คุณลักษณะของครูผู้สอน คุณลักษณะของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตร การจัดเวลาเรียน งบประมาณ

3. ด้านกระบวนการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการบริหารหลักสูตร

4. ด้านผลผลิต ได้แก่

4.1 ผลผลิตด้านผู้เรียน ได้แก่ มีความรู้ความคิดริเริ่ม ปฏิบัติคดี มีความคิดสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ดีและมีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ผลผลิตด้านสำเร็จการศึกษา ได้แก่ มีความรู้ทักษะ ประสบการณ์ การพัฒนางานอาชีพ และการนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องสำหรับเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของครูผู้สอนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3. เพื่อนำผลการประเมิน มาพัฒนาการใช้หลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

ด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ทางผู้วิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อประเมินหลักสูตรสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยผู้วิจัยดำเนินการประเมินโดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ซึ่งครอบคลุมองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย 3 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้รับผิดชอบในการสอนช่วงชั้นที่ 2 และคณะกรรมการสถานศึกษา จำแนกเป็น ผู้อำนวยการสถานศึกษา 151 คน ครูผู้สอน 151 คน คณะกรรมการสถานศึกษา

151 รวม 453 คน กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ผู้ปกครองนักเรียน นักเรียน จำแนกเป็น ผู้ปกครองนักเรียน จำนวน 10,502 คน นักเรียนจำนวน 10,502 คน รวม 21,004 และกลุ่มที่ 3 ผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 151 คน รวมเป็นประชากรทั้งหมด 21,608 คน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 ช่วงชั้นที่ 2

2. กลุ่มตัวอย่าง

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 1 ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสถานศึกษา ครูผู้สอน และ คณะกรรมการสถานศึกษา จำแนกเป็น ผู้อำนวยการสถานศึกษา 10 คน ครูผู้รับผิดชอบในการสอนช่วงชั้นที่ 2 จำนวน 10 คน และ คณะกรรมการสถานศึกษา 10 คนเป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling)

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย กลุ่มที่ 2 ประกอบด้วย ผู้ปกครองนักเรียน 120 คน นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 120 คน เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling)

3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา เป็นนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาปี 2549 โดยใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling) จากโรงเรียนที่ใช้หลักสูตรครบ 5 ปี จำนวน 50 คน

3. ตัวแปรที่จะศึกษา

ตัวแปรที่จะศึกษาเป็นตัวแปรเกี่ยวกับบริบท ปัจจัยเบื้องต้น กระบวนการและผลผลิต ของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.1 ด้านบริบท ได้แก่ ความจำเป็นที่ต้องมีหลักสูตร ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังของคุณสมบัติที่จะเกิดขึ้นในตัวของผู้เรียน ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับภาวะการณ์ในปัจจุบันของชุมชน และปรัชญาของหลักสูตรความคาดหวัง ความเป็นไปได้ในการดำเนินการของหลักสูตร

3.2 ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่คุณลักษณะของครู คุณลักษณะของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตร การจัดเวลาเรียน งบประมาณ

3.3 ด้านกระบวนการ ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผล และการบริหารหลักสูตร

3.4 ด้านผลผลิต ได้แก่

- ผลผลิตของนักเรียน ได้แก่ มีความรู้ดี ปฏิบัติตนดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีคุณภาพในการปฏิบัติงานและสามารถนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

- ผลผลิตของผู้สำเร็จการศึกษา ได้แก่ ความรู้ทักษะ ประสบการณ์ การพัฒนาอาชีพและการนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การประเมินหลักสูตร หมายถึงกระบวนการศึกษารวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการรายงานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร เพื่อประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรอย่างมีระบบ ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กรอบแนวคิดของรูปแบบการประเมินแบบชิป (CIPP Model) ประกอบด้วยการประเมิน 4 ด้าน

1. **ด้านบริบท** ได้แก่ ความจำเป็นที่ต้องมีหลักสูตรความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับความคาดหวังของคุณสมบัติที่เกิดจะขึ้นในตัวผู้เรียน ความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์ของหลักสูตรกับภาวการณ์ในปัจจุบันของชุมชน และปรัชญาของหลักสูตร ความคาดหวังความเป็นไปได้ในการดำเนินการของหลักสูตร

2. **ด้านปัจจัยเบื้องต้น** ได้แก่ คุณลักษณะของครู คุณลักษณะของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอน วัสดุหลักสูตร การจัดเวลาเรียน งบประมาณ

3. **ด้านกระบวนการ** ได้แก่ กระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและการประเมินผลและการบริหารหลักสูตร

4. **ด้านผลผลิต** ได้แก่

- ผลผลิตของนักเรียน ได้แก่ มีความรู้ดี ปฏิบัติดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีคุณภาพในการปฏิบัติงานและสามารถนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในการเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

- ผลผลิตของผู้สำเร็จการศึกษา ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และการพัฒนาอาชีพและการนำเอาเทคโนโลยีไปใช้ในการทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3

ผู้อำนวยการสถานศึกษา หมายถึง บุคลากรที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่บริหารสถานศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 สหวิทยาเขตพระอาจารย์ธรรมโชติ

ครูผู้สอน หมายถึง ผู้ปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบ ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ อาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 สหวิทยาเขตพระอาจารย์ธรรมโชติ

คณะกรรมการสถานศึกษา หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนสถานศึกษา คอยให้คำชี้แนะ ให้คำแนะนำแก่สถานศึกษา พร้อมทั้งเป็นผู้ที่มีหน้าที่ในการพัฒนาสถานศึกษาในด้านต่างๆ อีกทั้งยังสนับสนุนทางด้านงบประมาณนอกในการพัฒนาทางด้านการเรียนการสอน

ผู้ปกครอง หมายถึง บิดา หรือ มารดา หรือผู้ทำหน้าที่ดูแล ให้การเลี้ยงดูและอุปการะ สนับสนุนให้การศึกษา ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2550

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 สหวิทยาเขตพระอาจารย์ธรรมโชติ ที่เปิดสอนช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2550

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังเรียนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ของโรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 สหวิทยาเขตพระอาจารย์ธรรมโชติ

คุณลักษณะของครู หมายถึง ลักษณะประจำตัวของครูผู้สอนหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ที่พึงมี เพื่อประเมินความดี ความรู้ ความสามารถ พฤติกรรมและความพร้อมในการเตรียมการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้

คุณลักษณะของผู้เรียน หมายถึง ลักษณะของนักเรียนที่มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะการทำงาน และมีความรับผิดชอบเกี่ยวกับการดำรงชีวิตและครอบครัว การงานอาชีพเทคโนโลยี สารสนเทศและเทคโนโลยีเพื่อการทำงาน

คุณลักษณะของผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง ลักษณะประจำตัวของผู้สำเร็จการศึกษาที่พึงมีเมื่อสำเร็จหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ได้แก่ มีความรู้ดี ประพฤติปฏิบัติตนดี มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และมีคุณธรรม จริยธรรม

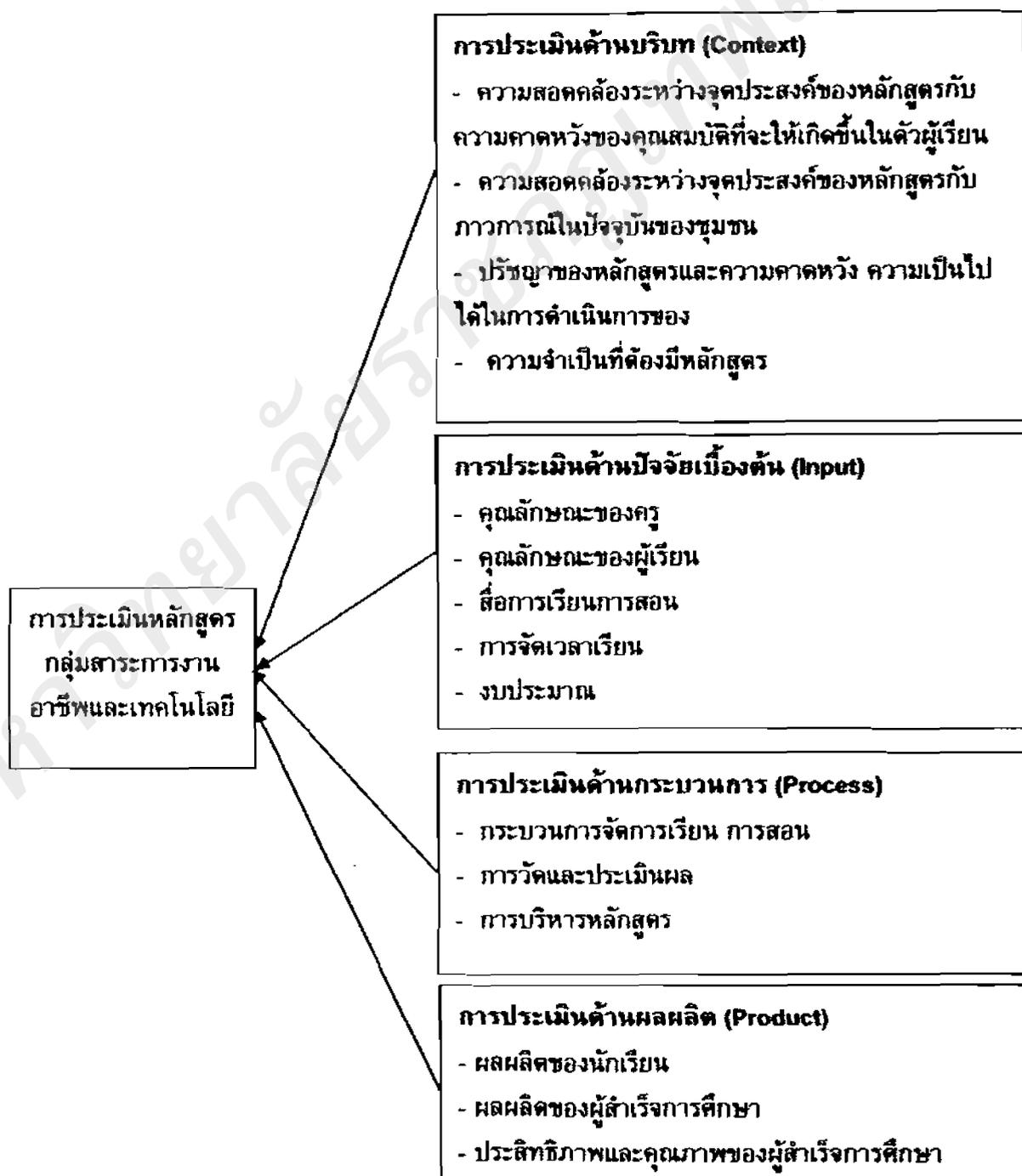
งบประมาณ หมายถึง จำนวนเงินที่กำหนดไว้เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน การจัด การศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การประเมินหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ช่วงชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 สหวิทยาเขตพระอาจารย์ธรรมโชติในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี การประเมินหลักสูตร และจากการที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร พบว่างานวิจัยที่เกี่ยวข้องทางด้าน การประเมินหลักสูตรส่วนมากนิยมใช้รูปแบบการประเมินแบบ ซิป (CIPP Model) ดาเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) ดังนี้ เนาวรัตน์ อันทราบุดร (2544, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2538 ระบบทวิภาคี ในวิทยาลัยอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อ่ำภา กุลธรรมโยธิน (2544, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรวิชาชีพ ระยะสั้น พุทธศักราช 2540 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สังกัดกรมอาชีวศึกษา เฉลิมศักดิ์ เย็นสำราญ (2545, บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับ การประเมิน

หลักสูตรเกษตรศาสตรบัณฑิต แขนงวิชาส่งเสริมการเกษตร มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
 ยุวลักษณะณ์ เสงหวาน (2545,บทคัดย่อ) ทำการศึกษา เกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ วิทยาลัยชุมชนในวิทยาลัยพลศึกษา
 อากาศณ์ รักความสุข (2546,บทคัดย่อ) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร
 ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2540 สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ นพวรรณ
 อารยกุล (2548, บทคัดย่อ) ทำการประเมินหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) สาขา
 พณิชยการ พุทธศักราช 2545 (ปรับปรุงพุทธศักราช 2546) โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัด
 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศุพรรณบุรี เขต 3 สุณีย์ ไพรี (2548, บทคัดย่อ) ทำการประเมิน
 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยีช่วงชั้น
 ที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 จงฤดี ไสยศักดิ์ (2549,
 บทคัดย่อ)ทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
 การศึกษาหนองบัวลำภู เขต 2 พีดัน(Fidone, 1993) ทำศึกษาเกี่ยวกับการประเมินผล
 โปรแกรมวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษา เอียช (Hsieh, 1999) ทำการศึกษาเกี่ยวกับการ
 ประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรเทคโนโลยีการประกัน และการธนาคารของวิทยาลัยในไต้หวัน
 เป็นการประเมินหลักสูตรทั้งระบบโดยประเมินองค์ประกอบ 4 ด้าน ซึ่งมีความจำเป็นต่อ
 การศึกษา คือ 1) การประเมินบริบท เป็นการประเมินสภาพแวดล้อม ลักษณะทั่วไปของ
 หลักสูตร ความต้องการและปัญหาต่าง ๆ เพื่อให้ได้หลักการและเหตุผลมากำหนด จุดประสงค์
 ของหลักสูตร 2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น เป็นการประเมินเกี่ยวกับตัวแปรต่าง ๆ ที่ใช้ในการ
 การดำเนินงานหรือปัจจัยที่เป็นตัวทำให้เกิดวิธีการที่จะนำมาใช้ปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์
 ที่ต้องการ 3) การประเมินกระบวนการ เป็นการประเมินเรื่องราว หรือกิจกรรมต่าง ๆ ใน
 ขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ข้อมูลสะท้อนกลับ 4) การประเมินผลผลิต เป็นการประเมินผล
 ลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติและผลกระทบที่เกิดจากการปฏิบัติตามหลักสูตร จึงทำให้ได้ข้อมูลที่ละเอียด
 และครอบคลุมทุกด้านช่วยในการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตรซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวที่ว่า รูปแบบ
 การประเมินหลักสูตรตามแนวคิดของ สดัฟเฟิลบิม เป็นรูปแบบที่เหมาะสมแก่การช่วยตัดสินใจ
 เพื่อหาทางเลือกที่ดีที่สุด (สุณีย์ ภูพันธ์, 2547, หน้า 265) โดยเหตุผลที่สำคัญ เนื่องจากการ
 ประเมินหลักสูตรแบบชิปของสดัฟเฟิลบิมและคณะ เป็นการประเมินหลักสูตร ที่สามารถ
 ครอบคลุมในทุกๆ ด้านทั้งทางด้านเนื้อหาและข้อมูลทั้งระบบจึงทำให้ได้รับข้อมูลที่ละเอียดและ
 ครอบคลุมทุกด้านอีกทั้งยังสามารถช่วย ในการวิเคราะห์ที่ประเมินผลในการตัดสินใจคุณค่าของ
 หลักสูตรซึ่งสอดคล้อง กับรูปแบบการประเมินผลหลักสูตรตามแนวคิดของสดัฟเฟิลบิม เป็น
 รูปแบบที่เหมาะสมแก่การตัดสินใจ (สุณีย์ ภูพันธ์, 2548, หน้า 265) หลักสูตรที่มีการพัฒนาขึ้น
 นั้น ในแต่ละส่วนของหลักสูตรมีความสอดคล้องและมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อีกทั้งมีความเป็น
 เหตุเป็นผลกันเพียงใด นอกจากนั้นยังช่วยให้เกิดการปรับปรุงแก้ไขหรือเขียนหลักสูตรขึ้นมาใหม่
 ได้อย่างถูกต้องยิ่งขึ้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงใช้รูปแบบชิป (CIPP Model) ในการประเมินหลักสูตร

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นที่ 2 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3 โดยสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการประเมินหลักสูตรทั้ง 4 ด้าน ดังแสดงดังภาพ

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการประเมินหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นที่ 2 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 3